

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 31.

Ottende Session.

13de Møde.

Mandagen den 15de Decbr. Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Tscherning (fortsat): Jeg kan ikke dele det ærede Medlems gode Mening om Stempelpapirsanordningen, og det maa uden Tvivl ligge deri, at jeg har udregnet Byrderne af det stemplede Papir, saaledes som de fordele sig efter den Tid, hvori en Mand beholder sin Capital, og da jeg derved har fundet, at en Mand kan have en vis Capital beskattet i 100 Aar med et Beløb, som ikke er større end det, en anden Mand har sin Capital beskattet med i eet Aar, saa har jeg sagt, at en Anordning, som træffer en saa urimelig Bestemmelse, er en uheldig Anordning, og det er netop det, der karakteriserer vor Stempel-anordning. Den rammer med forsvindende Størrelser de Capitaler, som henligge urørte; de Panteforskrivninger, som gaae saa at sige fra Fader til Søn, beskattes kun een gang, ikke oftere, Anordningen rammer derimod hver Dag de Capitaler, som maae omsættes, og dersom det ærede Medlem kunde finde nogen Lighed i den Art Beskatning, vilde jeg meget ønske, at han vilde gjøre Beregningen for mig, thi isaafald var jeg, det kan jeg ikke negte, i en besynderlig Bidsfarelse med Hensyn til Afgiftens Billighed. Det er for mig en Hovedbetragtningensmaade, at jo mere ligelig Afgiften kan ramme den til enhver Tid tilstedeværende Capital, jo billigere rammer den, og at den, hvis den overhovedet skal ramme mere til den ene end til den anden Side, da bør ramme

den, der har saamegen Overflod, at han kan lade sin Capital ligge rolig, men ikke den, som ved hurtig Omsætning maa arbejde sig igjennem med smaa Midler. Det er det, som jeg har forestillet mig var en almindelig Regel for Beskatningen, og er det rigtigt, saa er Stempel-anordningen en temmelig maadelig Beskatningslov; i Sammenligning med det, som tidligere var lovbekæftet, kan den maaskee være meget god, men i Sammenligning med de Betragtninger, der nu gjøre sig gjældende, troer jeg, at det vanskeligt vil lykkes det ærede Medlem at paavise, at den er heldig.

M. Sage: Det ærede Medlem (D. Müller) yttrede, at han ansaae den nuværende Stempel-anordning for at være særdeles vel skreven; jeg har fundet, at den er særdeles uhenftigsmæssig i praktisk Henseende, og jeg vil henstille til det ærede Medlem selv at bedømme, om han ikke bør stemple denne Stempel-anordning med Navnet uhenftigsmæssig og urimelig, naar han nemlig erfarer, at den i mangfoldige Tilfælde aldeles ikke respecteres, og at den er bleven til en Anordning, som det saa at sige er umuligt at efterfølge, og som altsaa Praxis i de fleste Tilfælde har gjort til en Ikke-Lov. Jeg skal med det ærede Medlems Tilladelse paapege nogle Urimeligheder og strax anføre ham en, som jeg kjender af egen Erfaring. Jeg har saaledes havt et Document, som ved Thinglæsningen i Retten blev befundet at være skrevet paa rigtigt Stempelpapir, men i disse Dage har jeg erfaret, at uagtet det omtrent er 10 Aar, siden Thinglæsningen foregik, skulle vi tiltales til at idømmes Mulkt, fordi det ikke skal være